

27.6.2012

B7-0377/2012

PASIŪLYMAS DĖL REZOLIUCIJOS

pateiktas siekiant užbaigti diskusijas dėl Komisijos pirmininko pavaduotojos ir Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai pareiškimo

pagal Darbo tvarkos taisyklių 110 straipsnio 2 dalį

dėl ES politikos dėl Vakarų Kranto ir Rytų Jeruzalės
(2012/2964(RSP))

**José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Ioannis Kasoulides, Elmar Brok,
Mario Mauro, Ria Oomen-Ruijten, Mário David, Tokia Saïfi,
Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Michael Gahler, Roberta Angelilli,
Arnaud Danjean, Andrzej Grzyb, Monica Luisa Macovei, Eduard Kukan,
Laima Liucija Andrikienė, György Schöpflin, Nadezhda Neynsky,
Dominique Vlasto**
PPE frakcijos vardu

Europos Parlamento rezoliucija dėl ES politikos dėl Vakarų Kranto ir Rytų Jeruzalės (2012/2964(RSP))

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į savo ankstesnes rezoliucijas dėl Artimųjų Rytų,
 - atsižvelgdamas į 2012 m. gegužės 14 d. Tarybos išvadas dėl Artimųjų Rytų taikos proceso,
 - atsižvelgdamas į Artimųjų Rytų ketverto 2012 m. balandžio 11 d. pareiškimą,
 - atsižvelgdamas į 2012 m. gegužės 12 d. Izraelio ir Palestinos Administracijos bendrą pareiškimą,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 110 straipsnio 2 dalį,
- A. kadangi ES pakartotinai patvirtino savo paramą dviejų valstybių principu grindžiamam sprendimui, kai taikiai ir saugiai viena šalia kitos gyvuoja Izraelio valstybė su saugiomis ir pripažintomis sienomis ir gretima nepriklausoma, demokratinė ir perspektyvi Palestinos valstybė;
- B. kadangi ES yra išreiškusi susirūpinimą dėl įvykių regione, įskaitant iš Gazos nuolat vykdomas raketų atakas, ginklų kontrabandą į Gazą, žymų gyvenviečių statybos paspartėjimą, Rytų Jeruzalėje vykstančius išskeldinimus ir namų griovimą bei palestiniečių gyvenimo sąlygų blogėjimą Vakarų Kranto C zonoje;
- C. kadangi ES ragina šalis tęsti veiksmus, kuriais prisidedama prie pasitikėjimu grindžiamos aplinkos, kuri reikalinga siekiant užtikrinti prasmingas derybas, kūrimo, susilaikyti nuo veiksmų, kuriais kenkiama proceso patikimumui, ir užkirsti kelią nesantaikos kurstymui;
- D. kadangi pasirašius 1995 m. Oslo susitarimą Vakarų Krantas buvo suskirstytas į tris administracines zonas arba sritis; kadangi C zoną sudaro didžiausia Vakarų Kranto teritorijos dalis; kadangi C zonos socialinė ir ekonominė plėtra yra itin svarbi būsimos Palestinos valstybės perspektyvumui; kadangi ES toliau teiks finansinę paramą Palestinos C zonos vystymuisi ir tikisi, kad šios investicijos bus apsaugotos naudojimui ateityje;
- E. kadangi ES pakartoja, jog turi būti rastas būdas derybomis išspręsti Jeruzalės, kaip būsimos dviejų valstybių sostinės, statuso klausimą; kadangi iki tol ES ragina, kad miesto gyventojai būtų tinkamai aprūpinti ištekliais ir investicijomis; kadangi ES ragina atnaujinti Palestinos institucijų Jeruzalėje veiklą laikantis veiksmų plano;
- F. kadangi Izraelis ir Palestinos Administracija 2012 m. gegužės 12 d. paskelbė šį bendrą pareiškimą: „Izraelis ir Palestinos Administracija įsipareigoja siekti taikos ir šalys tikisi, kad Prezidento Mahmoudo Abbaso ir Ministro Pirmininko Benjamino Netanyahu apsikeitimas laiškas padės siekti šio tikslo“;

1. palankiai vertina 2012 m. gegužės 14 d. Tarybos išvadas dėl Artimųjų Rytų taikos proceso, į kurias įtrauktos išvados dėl Vakarų Kranto ir Rytų Jeruzalės, ir Artimųjų Rytų ketverto 2012 m. balandžio 11 d. pareiškimą; remia raginimus, kad šalys bendradarbiautų siekdamos C zonos socialinės ir ekonominės plėtros; pabrėžia, kad turi būti rastas būdas derybomis išspręsti Jeruzalės, kaip būsimos dviejų valstybių sostinės, statuso klausimą;
2. pabrėžia, kad tuo, jog ES konfliktas būtų nutrauktas, iš esmės suinteresuota ES, taip pat pačios šalys ir platesnis regionas, o tai gali būti pasiekta sudarius visuotinį taikos susitarimą, grindžiamą atitinkamomis JT Saugumo Tarybos rezoliucijomis, Madrido principais, įskaitant principą „teritorija už taiką“, veiksmų planu, šalių anksčiau pasiektais susitarimais ir Arabų taikos iniciatyva; pažymi, kad ES, kaip didžiausia pagalbos teikėja Palestinos Administracijai ir viena iš Izraelio pagrindinių prekybos partnerių, turi priemonių, kad galėtų aktyviau skatinti abi šalis ieškoti sprendimo; ragina abi šalis bendradarbiauti su ES, kuri turėtų dėti visas pastangas konfliktui išspręsti; primena, kad Okupuotojoje Palestinos Teritorijoje taikoma tarptautinė humanitarinė teisė, įskaitant Ketvirtąją Ženevos konvenciją, susijusią su civilių gyventojų apsauga;
3. pakartoja savo tvirtą paramą dviejų valstybių principu grindžiamam sprendimui, kurio pagrindas yra 1967 m. nustatytos sienos ir Jeruzalė kaip abiejų valstybių sostinė ir pagal kurį numatytas taikus ir saugus Izraelio valstybės su saugiomis ir pripažintomis sienomis ir gretimos nepriklausomos, demokratinės ir perspektyvios Palestinos valstybės gyvavimas viena šalia kitos; ragina ES, JAV ir tarptautinę bendruomenę suteikti saugumo garantijas dviejų valstybių principu grindžiamam sprendimui, kuris taip pat turėtų būti užtikrintas kariniu būdu;
4. dar kartą pabrėžia, kad taikios ir nesmurtinės priemonės yra vienintelis būdas siekti Izraelio ir Palestinos konflikto tvaraus sprendimo;
5. pabrėžia, jog nedelsiant ir atsižvelgiant į terminus, kurių ragina laikytis Ketvertas, turėtų būti atnaujintos tiesioginės Izraelio ir Palestinos derybos siekiant dviejų valstybių principu grindžiamo sprendimo, kad būtų išvengta nepriimtino *status quo*; palankiai vertina 2012 m. balandžio 17 d. inicijuotą šalių apsikeitimą laiškais ir 2012 m. gegužės 12 d. Izraelio ir Palestinos Administracijos bendrą pareiškimą; ragina abi šalis toliau plėtoti užmegztus ryšius; dar kartą pabrėžia, kad reikėtų vengti bet kokių veiksmų, kurie galėtų pakenkti galimybėms pasiekti susitarimą, ir kad neturėtų būti pritarta jokiame iki 1967 m. nustatytų sienų, be kita ko, Jeruzalės atžvilgiu, pakeitimui, išskyrus šalių sutartus pakeitimus; primygtinai tvirtina, kad bet koks pasiektas sprendimas neturėtų pažeisti nei vienos pusės orumo; dar kartą pabrėžia, kad pagal tarptautinę teisę visos gyvenvietės tebėra neteisėtos ir ragina Izraelio vyriausybę sustabdyti visas statybas ir gyvenviečių plėtrą Vakarų Krante ir Rytų Jeruzalėje; reikalauja, kad būtų nutrauktos raketų atakos prieš Izraelį iš Gazos ruožo ir atkakliai tvirtina, kad reikia paskelbti nuolatinės paliaubas;
6. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, Komisijos pirmininko pavaduotojui ir Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai, valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams, JT Generalinės Asamblėjos pirmininkui, JT Saugumo Tarybos narių vyriausybėms ir parlamentams, Artimųjų Rytų ketverto atstovui, Izraelio Knesetui ir vyriausybei, Palestinos Administracijos prezidentui ir Palestinos įstatymų leidžiamajai tarybai.